

Ziua

Dan Eugen Munteanu

Precum gingaşa rază-a primăverii
grăbeşte giulgiul alb şi rece să dispară,
Aşa ne-apare veşnic drept comoară
Lumina zilei dinspre bezna serii...

Ea ne promite-n zorii dimineţii
cu graiuri vii dintr-o natură trează,
Că tot ce fiecare doar visează
va deveni prin ea un plus al vieţii.

Tot ea ne luminează gândul
să nu orbecăim aiurea,
sau să uităm care-i menirea
când fiecărui-i vine rândul.

Lumina ei ne-a dat avere
prin bucuria de la Soare.
Cândva e timpul de culcare
cu vise noi, de prins putere...

Convinşi, prin viaţă trecători ,
că fără ea nu se trăieşte,
Căldura ei te însoţeşte
mereu când vii, trăieşti şi mori...

...deci Paradox : tot ce-i feeric,
când bate ceasul de'nnoptare,
Lumina caldă-a razelor de Soare
se stinge toată-n întuneric...

Bad Homburg, Februarie 2011